

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський відокремлений підрозділ «Центр розвитку місцевого самоврядування»
Національний університет водного господарства та природокористування
Національна академія державного управління при Президентові України
Рівненська міська рада
Міжнародний інститут інновацій «Освіта-наука-розвиток» (м. Варшава, Польща)
Поліський державний університет (м. Пінськ, Білорусь)
Університет Північної Кароліни (м. Грінсборо, США)
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної Академії педагогічних наук України
Львівський національний аграрний університет
Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної науково-методичної конференції

**«Децентралізація влади, проведення реформ в Україні.
Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів
для об'єднаних територіальних громад»**

19-20 жовтня 2017 року

Це видання було профінансовано Європейським Союзом в рамках Програми «U-LEAD з Європою». Зміст цієї публікації належить авторам і не є відображенням позиції Програми «U-LEAD з Європою», Європейського Союзу та його країн-членів Данії, Естонії, Німеччини, Польщі та Швеції.

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету водного господарства та природокористування (протокол № 8 від 13 жовтня 2017 року)

Редакційна колегія:

Мошинський В., д.с.-г.н., проф., ректор НУВГП; **Гвоздзьєвіч С.**, кандидат наук Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожові-Великопольському (Гожув-Великопольський, Польща); **Савіна Н.**, д.е.н., професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП; **Сорока В.**, к.с.-г. н., доцент, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи НУВГП; **Микитин Т.**, к.т.н., доцент, експерт ВПР ЦРМС; **Валюх А.**, к.е.н., доцент, директор ННІ економіки та менеджменту НУВГП; **Сазонець І.**, д.е.н., професор НУВГП; **Шебеко К.**, ректор Поліського державного університету, д.е.н., професор (Білорусь, м. Пінськ), **Рачинський А.**, Академія державного управління при Президентові України; д.н.д.у., професор; **Сохнич А.**, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського національного аграрного університету України, д.е.н., професор; **Якимчук А.**, д.е.н., професор НУВГП.

За зміст публікацій несуть відповідальність автори.

Д 396 **Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад** : мат-ли I Міжнар. наук.-метод. конф. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – 186 с.

ISBN 978-966-416-521-8

У збірнику опубліковано тези учасників I Міжнародної науково-методичної конференції «Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад», 19-20 жовтня 2017 року.

УДК 3.071.6(477)+3.088.6(477)

ISBN 978-966-416-521-8

© Автори статей, 2017
© "Волинські обереги", 2017

За підтримки програми "U-LEAD з Європою"

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1.

Економічні аспекти децентралізації в Україні

Акімова Л.М., Акімов О.О. Деякі аспекти інституційного середовища національної економіки	5
Акімова Л.М., Акімов О.О. Формування системи економічної безпеки, як об'єкту управління різних видів фінансових установ	6
Білоус Н.М. Децентралізація по-медичному в умовах соціально-політичного становища України	8
Боденчук В.М., Жемба А.Й. Захист економіки та прав споживачів від недобросовісної конкуренції в Рівненській області	11
Василів В.Б., Барабаш Б.В. Оцінка впливу міжбюджетних трансфертів на власні надходження об'єднаних територіальних громад	13
Вдовиченко Ю.В. Трансформація інституційної середовища координації електронної торгівлі	15
Гладченко А.Ю. Корпоративні моделі забезпечення економічної рівноваги	16
Дума В.Л. Зарубіжний досвід забезпечення децентралізації фінансових ресурсів	18
Зінкевич О.В. Тлумачення економічного змісту категорії «основні засоби»	20
Коленда Н.В. Децентралізація влади та її вплив на соціально-економічну безпеку громад	22
Колеснікова М.М., Котик О.В. Сучасний стан фінансової децентралізації в Україні	24
Кондрацька Н.М., Лисачок А.В. Зовнішні та внутрішні загрози економічної безпеки підприємств регіону (на прикладі ПРАТ "Рівненська фабрика нетканних матеріалів")	26
Костюкевич Р.М., Костюкевич А.М., Мандзюк О.М. Ціннісно-орієнтована модель управління портфелем проектів об'єднаної територіальної громади	28
Кузнєцова Т.В., Сіпайло Л.Г. Основні засади формування державної системи стимулювання інноваційної діяльності підприємств у зарубіжних країнах	32
Лазутіна Л.О. Вплив фінансової децентралізації на дохідність місцевих бюджетів	34
Ляхович О.О. Фінансове забезпечення об'єднаних територіальних громад в Україні	35
Мальчик М.В., Оплачко І.О. Особливості функціонування електронної системи публічних закупівель PROZORRO в умовах децентралізації влади	38
Мальчик М.В., Попко О.В. Децентралізація в Україні: сучасні соціальні настрої	41
Меліхова Т.Л. Інвестиційна політика м. Рівного в умовах децентралізації	43
Мельник Л.М. Децентралізація процесу акумулювання бюджетних ресурсів	45
Мельник Л.В. Правове регулювання іпотечного кредитування аграрної сфери	47
Пахаренко О.В., Підгрушний В.А. Децентралізація в Україні: теоретичний та прикладний аспекти	50
Пивоварчук Л.В. Трансформація інституційного забезпечення реалізації соціальних гарантій держави за принципом децентралізації	52
Попко О.В., Сидоренко Д.Ю. Децентралізація влади: досвід Польщі	54
Радченко О.Д. Донорські програми підтримки розвитку сільських територій в умовах децентралізації	57
Рябоконт М.В. Роль корпорацій науково-технологічному розвитку підприємницької діяльності	59
Сіпайло Н.А. Принципи лібералізації підприємництва в сфері готельного господарства України	60
Сотник І.М., Мазін Ю.О. Вплив бюджетної децентралізації на стимулювання енергозбереження в регіонах України	62
Стойко Н.Є. Рекреаційні території як складова соціально-економічного розвитку об'єднаних територіальних громад	64
Хижнякова Н.О. Роль об'єднаних територіальних громад у вирішенні місцевих та регіональних еколого-економічних проблем	66
Шило Ж.С. Напрями реформування банківської системи в умовах децентралізації влади в Україні	68
Скрипчук П.М., Куницький С.О. Інформаційне забезпечення розвитку конкурентоспроможного органічного сільського господарства України в умовах децентралізації влади	71
Подлевський А.А., Рудик В.І. Світові тенденції кластеризації економіки у контексті децентралізації влади в Україні	73

СЕКЦІЯ 2.

Публічне адміністрування та правове забезпечення реформи децентралізації

Wacław Brzęk, Gwoździewicz Sylwia. Regulatory impact assessment ex-post (ria ex-post) towards the polish law	75
Daniel Szybowski. The quality of knowledge and its impact on organization success	79
Joanna Lubimow. Rola straży granicznej w identyfikowaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom determinowanym ruchami migracyjnymi	83
Антонова С.С., Пилипчук А., Щербан С. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів публічного управління Рівненщини в контексті децентралізації влади	88
Валух А.М. Економічний механізм збереження природного капіталу: перспективи вдосконалення	90
Войтюк М.М. Модель соціальної політики в Україні в контексті процесів інституціоналізації	92
Гбур З.В. Теоретичні основи економічної безпеки та її становлення в Україні	95
Данюк І.Р., Жарко О.Г. Добровільне об'єднання територіальних громад як один з шляхів до децентралізації	98
Дробко Е.В. Корупція в органах державної влади та органах місцевого самоврядування. Причини явища	99
Заєць М.С. Становлення та розвиток аутсорсингу як сучасної концепції ведення бізнесу	101
Калініченко О.Ф. Децентралізація в умовах глобалізаційних процесів: політичний вимір	104

Кушнір М.О. До питання пріоритету інституційно-правового забезпечення фінансової підтримки розвитку окремої сфери публічного управління	105
Корбутяк В.І., Присяжнюк М.М. Особливості документального забезпечення органів державної влади в умовах децентралізації	106
Маланчук Л.О. Аналіз основних показників процесу децентралізації (на прикладі Рівненської області)	108
Малиновський В.Я. Особливості процесу об'єднання територіальних громад у Волинській області	109
Маргинюк Г.Ф. Особливості застосування нових інформаційно-комунікаційних технологій студентами гуманітарних спеціальностей під час дистанційної форми навчання	113
Матковська І.Д. Публічне адміністрування та правове забезпечення реформи децентралізації	116
Найда І.В. Формування громадянської ідентичності української молоді на етапі децентралізації влади	118
Окорський В.П., Сивий Р.П. Напрями формування інноваційної моделі розвитку людських ресурсів за умов децентралізації органів місцевого самоврядування	120
Півень В.В. Визначення поняття «консалтинг»	123
Репута О.В. Легалізація територіальної громади	124
Романенко Є.О. Незворотність реформи державного управління	126
Сосницька Н.В. Правове забезпечення земельної реформи в умовах децентралізації	128
Сохнич А.Я., Богіра М.С. Методологічні аспекти створення та розвитку об'єднаних територіальних громад	130
Тарас В., Зайцев Д.Б. «Зелені» тарифи: економічні основи впровадження і досвід США	132
Федина К.М. Проблеми правового регулювання реформи децентралізації та її міжнародні аспекти	134
Чаплай І.В. Основні етапи становлення соціально-громадянського потенціалу державного розвитку	136
Чорнобрива О.В. Хід реформи децентралізації	137
Якимчук А.Ю. Просторове планування територій у системі державного управління	138
Якимчук А.Ю., Ярошук В.В. Управління місцевими фінансами як забезпечення успішного розвитку територіальних громад	140

СЕКЦІЯ 3.

Децентралізація в умовах глобалізаційних процесів: філософські, мовно-культурологічні та історико-політологічні виміри

Біла С.О. Інституціоналізація ідей децентралізації в теоріях публічного управління	143
Krasnomovets O.I., Mamchur V.M., Zoshchuk N.V. Economic diagnoses for development of Ukraine in 2018: forecasts and risks	146
Zoshchuk N.V. Cultural and national concepts in literature	147
Клець М.В., Клець Д.В. Специфіка українського самоврядування в умовах поглиблення євроінтеграції	149
Корбутяк В.І., Спешилова О.С. Організація роботи державних архівних установ в умовах реформування органів державної влади	151
Мельничук М.С. Нумінозність та aggloma-mento мистецтва католицизму в ракурсі диктату сьогодення	153
Пікалов Ю.В. Імперативи акселерації інноваційного розвитку підприємницької діяльності	156
Цецик Я.П. Державна політика II Речі посполитої на Волині у 1921–1928 рр.	157

СЕКЦІЯ 4.

Підготовка кадрів для проведення реформ децентралізації: ресурсні, інформаційні, інноваційні, транспортні технології

Алейнікова О.В. Децентралізація влади: освітня реформа	159
Черчик Л.М. Стратегічне мислення як складова набору компетенцій державного службовця	161
Lebedieva N.A. Innovative means in the foreign language training process of personnel education with specialty "public administration and management"	163
Барбінова А.В. Професійна підготовка майбутнього вчителя до діяльності у школі сільської місцевості	165
Кірічок О.Г. Організація виховної роботи зі студентами – майбутніми фахівцями з транспортних технологій у вищому навчальному закладі	167
Клімова А.В. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності закладами вищої освіти при підготовці кадрів для територіальних громад та органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади	169
Микитин Т.М., Сивий Р.П. Проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад Рівненщини	171
Охріменко І.В. Кооперативна просвіта, як фактор підвищення добробуту територіальних громад	173
Пашкевич С.М., Кристопчук М.Є. Управління громадським пасажирським транспортом в малих містах	175
Русіна Н.Г. «Просторова організація економіки» як напрям підготовки фахівців для органів місцевого самоврядування: досвід республіки Польща	177
Сас Н.М. Розвиток колективної сприйнятливості до нового	179
Хігров І.О. Щодо організації пасажирських перевезень громадським транспортом м. Дубно	182
Савіна Н.Б., Сазонець І.Л. Внутрішня політика польської адміністрації на Волині напередодні Другої світової війни	184

2. Дегтяр О. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення прийняття управлінських рішень у діяльності органів державної влади / О. А. Дегтяр // Теорія та практика державного управління. – 2013. – Вип. 3. – С. 30-36.
3. Дейнега Х. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів виконавчої влади / Х. Дейнега // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. ОРІДУ НАДУ / [голов. ред. М. М. Іжа]. – Вип. 1 (53). Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2013. – 240 с.
4. Динаміка використання Інтернет в Україні: прес-релізи та звіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=199>.
5. Дяченко Н. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування [Електронний ресурс] / Н. Дяченко. // Публічне адміністрування: теорія та практика. – 2013. – Вип. 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Patp_2013_2_14.pdf.
6. Коваль Р.А. Інформаційне забезпечення діяльності органів державної влади в умовах глобалізації на регіональному рівні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol1/103-111.pdf>.
7. Латинін М. Стратегічні пріоритети розбудови інформаційного суспільства в Україні / Держава і суспільство. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2011-2/doc/5/01.pdf>.
8. Конотопцев О. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в процесі надання адміністративних послуг Сайт Фонду місцевої демократії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fmd.kh.ua/news/vikoristannya-informatsijno-komunikatsijnih-tehnologij-v-protsehi-nadannya-administrativnih-poslug.html>.
9. Розподіл домогосподарств за наявністю окремих товарів тривалого користування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/year/2016/t149916_7.pdf.

УДК 378.147:332.2

Валух А.М., к.е.н., доцент, Національний університет водного господарства та природокористування

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРИРОДНОГО КАПІТАЛУ: ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Збереження природного капіталу є одним із найважливіших завдань людства, що відповідає концепції сталого розвитку. Тому питання формування дієвого економічного механізму забезпечення збереження природного капіталу набуває особливої актуальності. За визначенням Є. Хлобистова, економічними механізмами (інструментами) екологічної політики є комплекс організаційних, нормативних та правових заходів, спрямованих на оптимальну взаємодію економіки та навколишнього середовища щодо людини. Іншими словами, це система державного стимулювання, попередження та обмеження різноманітних видів діяльності, пов'язаної з небезпечним для людини впливом на навколишнє середовище [1-3].

На відміну від адміністративних, економічних механізмів екологічної політики є відносно новими для України. Вони пов'язані з упровадженням ринкових відносин. Пр цьому здійснюється перехід від переважно адміністративних до стимулятивних економічних методів управління природокористуванням і охороною навколишнього середовища. Фінансові механізми екологічної політики, як складова частина економічних механізмів екологічної політики вважаються комплексом організаційних та інституційних заходів, спрямованих на кредитно-фінансове забезпечення формування й реалізацію екологічної політики відповідно до рівня розвитку продуктивних сил і соціальних пріоритетів щодо якості довкілля й раціонального природокористування [2].

Формування ефективних механізмів та моделей раціонального використання природного капіталу є однією з найактуальніших проблем дослідження економістів-теоретиків, енвайронменталістів, економістів-екологів та політиків. Їй, зокрема, присвячені Всесвітні самміти ООН (Ріо-де-Жанейро, 1992, Йоганнесбург, 2002, Ріо+20, 2012), а також низка європейських форумів з охорони навколишнього середовища.

Оскільки сьогодні незаперечним є негативний вплив господарської діяльності людства на планетарну екосистему, то розроблення дієвого економічного механізму має стати ефективним важелем в системі охорони довкілля. Наслідком посилення в часі такого впливу є сучасна глобальна екологічна криза, яка знижує здатність біосфери до саморегуляції. Скорочення можливостей саморегуляції біосфери призводить до руйнування наземних екосистем, зниження їх біологічної продуктивності. Це, відповідно, дестабілізує економіку, дає поштовх інфляції. Тому потрібно продовжувати пошук шляхів гармонізації природи та економіки.

Як засвідчує проведене узагальнення поглядів представників світової економічної думки на використання природного капіталу, їхні дослідження переважно ґрунтуються на антропоцентризмі і досліджують лише передумови досягнення економічної рівноваги в господарських системах. Крім того, аналіз сучасних парадигм формування економічної теорії екологічно збалансованого розвитку засвідчив, що ця теорія потребує дальшого розвитку, адже її застосування не сприяє розв'язанню проблеми попередження руйнування довкілля економікою. Методологічна концепція, закладена в основу сучасних моделей, індикаторів та функцій сталого (збалансованого) розвитку, що прийняті ООН, не є конструктивною щодо збереження природного капіталу, бо, по-перше, допускає взаємозамінність одного виду капіталу іншим, а по-друге, не враховує чинників збереження екологічної функції природного капіталу.

Важливим аспектом лишається збереження природного капіталу. Тут науковий інтерес становить визначення терміна «природний капітал». Природний капітал - природно-ресурсний запас (фонд, багатство) наземних екосистем, з компонентів якого формується безперервний потік, що залучається до господарського обороту задля створення благ

для життєдіяльності суспільства, а також забезпечує відтворення самої природи. На відміну від традиційного капіталу, природний капітал виконує не лише економічну (забезпечення процесу виробництва сировиною та матеріалами), а й екологічну функції (забезпечення стійкості наземних екосистем). Він поділяється за видами на відновний і невідновний, товарний і нетоварний, критичний і некритичний, а також культурний.

Система національних рахунків через дотримання традиційного підходу до економічних систем як закритих чи напівзакритих до НПС враховує витрати і доходи, пов'язані лише з господарською діяльністю соціуму. Тому традиційними макроекономічними показниками не відображається стан природного капіталу та його взаємозв'язок з економічним зростанням. «Озеленення» цих показників у Німеччині, Норвегії, Франції, Японії та інших країнах стало певним кроком вперед, але й оновлені показники лише частково враховують втрати природного капіталу в часі і зовсім не враховують їх у просторі.

В умовах зниження біологічної продуктивності природного капіталу економічні системи потрібно розглядати як відкриті до НПС, тобто як екосоціосистеми. Дослідження господарської діяльності в екосоціальної площині та застосування теорії збалансованого розвитку ЕСС в аналізі господарювання у просторових економічних системах сприятимуть утвердженню екологічно збалансованої економіки, оскільки забезпечуватимуть зниження її природомісткості в просторі.

Обов'язковою умовою ефективного природозберігаючого механізму в економіці є розмежування методології ціноутворення на природний та традиційний види капіталу. Ціноутворення на компоненти природного капіталу повинно також включати елементи екологічного попиту та екологічної пропозиції кожного локального біогеоценозу. Надійніше визначення ціни певного компонента природного капіталу досягається за допомогою методу ноосферної функції. Метод забезпечує врахування критичного споживання в просторовому аспекті кожної складової природного капіталу. Тому ціна, визначена на його основі, спонукатиме до подальшого раціонального використання та збереження біологічної продуктивності природного капіталу.

Сьогодні залучення природного капіталу України в господарський оборот відбувається без урахування екологічних обмежень наземних екосистем. Збереженню природного капіталу України, покращанню якості довкілля сприятимуть визначення у регіональному розрізі допустимого рівня господарського навантаження на ландшафтний природний капітал та еколого-економічної ефективності використання його асиміляційного потенціалу. Ці показники потрібно враховувати при формуванні регіональних програм та Національної стратегії розвитку, що дасть змогу знизити просторову природомісткість економіки.

Поряд з урахуванням цих показників потрібно поліпшити інституційно-правове середовище, підвищити ефективність економіко-організаційних механізмів природокористування. Важливою передумовою для таких перетворень є екологічна культура та екологічна свідомість, а також конкурентне ринкове середовище і новий економічний механізм природокористування. Такий механізм має включати оцінку соціо-еколого-економічних ефектів функціонування природного капіталу [3, 4].

Вважаємо, що удосконалення економічного механізму природокористування повинно відбуватись за такими трьома основними напрямками:

- подальший розвиток і удосконалення плати за використання компонентів природного капіталу, з градацією її за рівнем застосування екологічних інновацій;
- підвищення рівня стимулювання природокористувачів до раціонального й ефективного використання, збереження та відтворення природного капіталу;
- посилення економічної, адміністративної, кримінальної відповідальності за хижацьке використання природного капіталу та забруднення природного середовища

Отже, нині, коли внаслідок господарської діяльності з природокористування постійно знижується біологічна продуктивність природного капіталу, збереження традиційного погляду на господарські системи є недоречним та абсолютно недопустимим надалі. Економічні системи мають досліджувати як відкриті до навколишнього природного середовища (НПС), тобто як екосоціосистеми (ЕСС) – складні багаторівневі системи, що складаються з природної та соціально-економічної підсистем. Застосування екосоціального підходу та теорії збалансованого розвитку екосоціосистем дає змогу втілювати в практику просторову модель екологічно збалансованої економіки, яка, своєю чергою, дозволить зменшити просторову природомісткість економіки. Отже, нова теоретична економіка має бути адаптована до вимог просторової парадигми екологічно збалансованого розвитку, враховувати екологічні обмеження природокористування задля максимального збереження природного капіталу планети. Економічний механізм використання природного капіталу має містити стимулятивні інструменти до впровадження екологічних інновацій та максимально враховувати соціо-еколого-економічні ефекти від функціонування природних екосистем.

1. Хлобистов Є.В., Жарова Л.В., Волошин С.М., Чебанов О.А. Соціально-економічний аналіз надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру / За наук. ред. Хлобистова Є.В. – Сімферополь: Сонат, 2010. – 258 с.

2. Сталый розвиток і екологічна безпека суспільства в економічних трансформаціях / [Андрєєва Н.М., Бараннік В.О., Хлобистов Є.В. та ін.]; За наук. ред. Хлобистова Є.В. - Сімферополь: Фенікс, 2010. - 582 с.

3. Сталый розвиток та екологічна безпека суспільства: теорія, методологія, практика / [Андрєєва Н.М., Алімов О.М., Хлобистов Є.В. та ін.]; За наук. ред. Хлобистова Є.В. – Сімферополь: Аріал, 2011. – у 2-х томах: Т.1. «Теорія та методологія комплексних міждисциплінарних досліджень сталого розвитку та екологічної безпеки» – 464 с.; Т.2. «Методичні засади та практичний досвід реалізації політики сталого розвитку та екологічної безпеки» –340 с.

4. Daly H., Farley J. Ecological Economics: Principles and Applications. — Washington: Island Press, 2004.

Наукове видання

**ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ, ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЛЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД**

*Матеріали
I Міжнародної науково-методичної конференції*

19-20 жовтня 2017 року

Підписано до друку 11.10.2017 р. Формат 60x84 1/8. Папір офсет.

Гарнітура «PT Serif». Друк офсет.

Ум. друк. арк. 21,62. Наклад 100 пр. Зам. 69.

Видавництво «Волинські обереги».

33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;

e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».